

[Bernhard Baunsgaard]

man først i andet halvår af 1979 skal behandle beskatningen, kan man ikke komme og sige, at det vil volde ekstra besvær. Det er bare at give de forskellige skattekrede besked om, hvordan fradraget ved ekspropriationer nu er.

Der rejser sig jo unægtelig nogle andre spørgsmål. De almindelige fradrag i venstres og socialdemokratiets lov fra 1975 opererede også med fradrag i almindelige tilfælde, hvor der skal betales særlig indkomstskat. Må jeg spørge meget direkte: agter man ikke på nogen måde at rette loven om særlig indkomstskat for ganske almindelige salg, at lade de fradragssummer, der dér er tale om, blive pristalsreguleret, så man dog får samme antal kroner, når vi tager hensyn til købekraften, som i 1975?

Er det kun disse ekspropriationsforretninger, man har i tankerne? Nu ved jeg ikke, om ministeren for skatter og afgifter vil svare, som ministeren for skatter og afgifter jo plejer at gøre, når vi spørger om det. Jeg har tidligere spurgt, om man dog ikke tænkte på at gøre noget ved disse urimelige forhold ved ekspropriationer, og da fik jeg at vide af ministeren for skatter og afgifter, at det klarede man, når man nu i denne samling inden længe fremsatte et lovforslag om værdistigningsafgift. Må jeg spørge, om ministeren også, når jeg spørger om særlig indkomstskat med hensyn til almindelige salg, stadig væk vil henvise til et forslag om værdistigningsafgift? Jeg synes ikke, man kan blive ved med at holde – undskyld, jeg bruger udtrykket – folketinget for nar med den slags udflugter, som man hidtil har brugt. På et eller andet tidspunkt må man kunne blive enig med sig selv om, hvorvidt man vil have en værdistigningsafgift eller ej. Hvis man ikke vil have en værdistigningsafgift eller ikke kan tale sig til rette, må man simpelt hen i anstændighedens navn komme med et ændringsforslag til den almindelige lov om særlig indkomstskat.

Lovforslaget er ejendommeligt på anden måde, og det skal da være mine sidste ord, som jeg håber ministeren vil svare på. I det lovforslag, som folketinget har fået forelagt – jeg går ud fra, at det er det endelige forslag, skønt det ikke er trykt på det sædvanlige papir – står der: loven har virkning – og så en række streger. Skal der ikke sættes en eller anden dato? Skal det overlades til ministerens forgodtbefindende? Har regeringen ikke

gjort sig nogen tanker om, hvornår den skal virke fra?

Hvis den skal virke som almindelige love fra fremsættelsestidspunktet, gentager jeg: hvad så med dem, der i det sidste 1½ år har fået eksproprieret ejendomme? Skal man slet ikke tage hensyn til, at kronen er blevet meget mindre værd?

Jeg skal slutte med at lykønske socialdemokratiet med første led i den socialdemokratiske skattereformpolitik. Der er sandelig sket noget, siden tidligere skatteminister Kampmann talte om skattereform heroppefra.

Arne Bjerregaard (KrF):

Man har et standpunkt, til man tager et nyt, har vi hørt en tidligere minister udtale, og det er nok betegnende for regeringen. For ikke så lang tid siden var regeringen klart imod, og nu tager man så sandelig hele munden fuld. Det er blevet sagt, at det var en del af en pakke, og så ved jeg ikke, hvem der skal sluge kamelen, men det må vel være socialdemokratiet. Nu må jeg sige, at min omgang med socialdemokratiet har indskrænket sig noget i den sidste tid, så jeg må håbe, kamelen vil bekomme dem vel; jeg kender ikke deres kulinariske interesser.

Vi har tidligere ønsket, at ekspropriationserstatninger skulle beskattes lempeligere. Allerede i 1974 og 1975 fremsatte vi mangfoldige argumenter imod den måde, beskatningen blev gennemført på i den lovgivning, man da skabte, men man var totalt døv for alle argumenter. Så skulle jeg selvfølgelig være glad nu, når argumenterne tilsyneladende har virket og man ligefrem går langt videre, end vi dengang ønskede, med hensyn til en lempeligere beskatning.

Men det er jo ikke vores, ikke folketingsmedlemmers argumenter, der har virket, og det er ikke argumenter ude i landet, der har hjulpet. Nej, men hvad har hjulpet? Det har alene fjernsynet. Klart og tydeligt har fjernsynet bestemt denne lovgivning, og det giver mig bange anelser med hensyn til fremtidens lovgivning, at fjernsynet mere og mere kan komme til at bestemme lovgivningen. Vi er ikke imod denne lovgivning, men imod dens forudsætning. Derfor har jeg ikke lyst til at rose regeringen så meget som andre. Det er faktisk ikke dens synspunkter og saglige argumenter, som har frembragt lovforslaget,